

[Finansministeren.]
nemfører det, man kalder for ophævelsen af sambeskatningen, og i den forbindelse sige, at vi har svigtet vore løfter.

Dette er ikke en bemærkning til fru Hanne Budtz, men til de mange læserbreve, der har været, og til det, der er givet udtryk for fra Dansk Kvindesamfund i den sidste hovedbestyrelsesvedtagelse. Det er nemlig ganske forkert, for forholdet er jo det, som Dansk Kvindesamfund og alle, der beskæftiger sig med disse vigtige spørgsmål, burde vide, at vi aldrig har sagt andet, end at vi i forbindelse med kildeskattens gennemførelse ville gennemføre en selvstændig beskatning af den udearbejdende hustrus indtægt ved lønarbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er det, vi har sagt hele tiden. Så kan man jo sige: ja men er det en ophævelse af sambeskatningen? Og dertil vil jeg svare: ja, det er det på de helt væsentlige områder. Det er dog — dette være sagt også til de konservative — endnu sådan, at den største del af danske kvinder, der har arbejde ude, er folk, der må leve af et almindeligt lønarbejde; det er ikke folk med store formuer eller folk, hvis ægtefælle har stor formue. Derfor er det rigtigt at sige, at hvis vi kan gennemføre en selvstændig beskatning, der omfatter både lønindtægten og indtægten ved selvstændig erhvervsvirksomhed, såfremt en kvinde har en sådan selvstændig erhvervsvirksomhed, må det da være et kæmpeskridt fremad — et kæmpeskridt fremad i forhold til det, vi nu kender. Jeg skal ikke fordybe mig i problemerne vedrørende formueforholdene.

Jeg har altså fået den opfattelse, at der ikke i udvalget, hvor vi har drøftet disse ting, var den store modsætning, som man nu ved hjælp af forskellige organer, dagblade osv., prøver at give befolkningen indtrykket af. Vi har haft en god, saglig drøftelse om alle disse ting. Man kan jo ikke give alle skattelettelser — ja, det kan man altså nok, hvis man vil skære udgifterne lidt ned — men løse sambeskatningsproblemet på den måde, at alle skal have skattelettelser, det kan man nu altså ikke, og det er vel en af de ting, vi har lært af vore drøftelser i udvalget. For hvad er det, man siger fra de andre partier? Vi har sagt: selvstændig beskatning af den udearbejdende hustrus indtægt såvel ved lønarbejde som ved selvstæn-

dig erhvervsvirksomhed. Så kommer man med det, man kalder for „splitting“ — et dårligt udtryk, deling altså — men hvad betyder det i realiteten? Ja, det har ikke noget med sambeskatningens ophævelse at gøre. Det er noget, man kommer med, fordi man siger, at de ægtefæller, hvis kone ikke går på arbejde, også skal have en skattelettelse, og de medhjælpende hustruer skal også have en skattelettelse. Men så er der, som jeg tidligere har nævnt her i salen, den intelligente dreng i klassen, der siger: hvad så med de enlige?

Her har Dansk Kvindesamfund sagt, at det ikke gjorde noget, at vi gennemførte en særbeskatning på grundlag af enhedsskalaen, for vi kunne jo bare sætte progressionen så meget højere op, hvis vi var bange for, at skattelettelserne blev for store, når man brugte denne enhedsskala. Ja men så vil jeg gerne gentage: hvad så med de enlige? Hvad så med de enlige? Så er det jo dem, der skal betale, for de skal nemlig beskattes efter enhedsskalaen. Derfor er det slet ikke så let at løse. Det er klart, at det kan gøres med et hug, hvis man vil, men så har man jo ikke løst de problemer, som befolkningen ønsker at dette folketing skal løse, og dem vil vi fra regeringens og socialistisk folkepartis side, altså fra det flertal, som har givet udtryk for, at man vil gennemføre denne selvstændige beskatning, gerne være med til at løse, sådan som det er omtalt i betænkningen. Og jeg må altså fuldstændig afvise påstanden om, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti ved den aftale, man har indgået, og ved det grundlag, der er skabt for det videre skattearbejde, ikke skulle ønske at gennemføre en selvstændig beskatning. Det har intet med sandheden at gøre, og jeg kunne ønske, at man i Dansk Kvindesamfund ville nå frem til det saglige, hvor man prøvede på at finde en løsning på linje med det, som jeg tror jeg kan sige ikke bare socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, men som i virkeligheden alle partier i dette folketing ønsker. Der er ikke særlig stor afstand imellem os i dette spørgsmål. Jeg vil ikke gå ind på alle de mange problemer, der er rejst her. Det må vi se på i den periode, vi nu går ind i, når vi skal gennemføre ikrafttrædelsesloven for kildeskatten. Jeg vil dog gerne sige til hr. Ømann, at jeg er enig i,